

Høringssvar budget 2024

Til vores store rædsel har vi, som forældre til nystartet barn på Fjordskolen Hedevang, hørt at der (igen) skal spares på specialtilbuddet.

Vores datter startede i august, og har diagnosen aspergers autisme, med tilhørende angst som belastningsreaktion. Vores datter har haft et mildest talt tvivlsomt skoleforløb i folkeskolen. Hun er støj og lyd sensitiv, sensitiv omkring mad, har svært med mange mennesker omkring sig, da hun har svært ved at filtrere indtryk audiovisuelt. Hun har brug for faste rutiner i sin hverdag. Bare det at der kommer en taxa og henter hende efter skole, og ikke den sædvanlige minibuss, kan vælte dagen.

Hun har nu været i indkøring siden starten af august, og trives på Hedevang. Hun er begyndt at trives fordi der er et uddannet personale, og der er voksne nok til at de kan være kun 7-8 børn i gruppen. Vores datter er i denne uge begyndt at gå i skole hver dag, det efter 10 måneder hjemme. 10 måneder...

Prøv at forestille jer, hvis I skulle passe jeres eget barn hjemme i 10 måneder, og samtidig prøve at få to job til at hænge sammen?

Vi frygter i høj grad at jeres besparelse, vil ramme de børn som har allermest brug for hjælp i hverdagen. Nogle børn som, med den rette hverdag i specialtilbuddet, kan ende som duelige samfundsborgere. Hvad vil I helst? Have nogle børn som ryger på førtidspension som 18 årige, fordi de ikke fik den rette hjælp, eller vil I give disse børn chancen for at få en hverdag, som vi andre kender den med job og skattebetaling. Denne besparelse retter måske op på et tal på jeres bundlinie i 2024, men regningen kommer 10 gange så stor om 5-10 år, når de her børn pludselig står og skal have offentlig forsørgelse, fordi man ikke tog sig af dem og gav dem den rette skolegang, som netop de havde gavn af.

Statsministeren siger det går så godt i Danmark, og økonomien er så stærk. Vi håber I byrådder vil lede opad og bede staten frigive de midler der skal til, så bl.a. Hedevang kan levere den indsats der skal til omkring vores mest sårbare børn. Der ER allerede skåret ind til benet, og nogle steder i benet. Der er ikke mere at spare.

Giv vores børn med diagnoser en chance for en ordentlig og værdig tilværelse som voksne. Det ligger i jeres hænder.